

РЕШЕНИЕ

№ 868

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11245** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С Решение от 15.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8 състав по НАХД № 4997/2020 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-005046 от 27.03.2020 г., издадено от Началника група към СДВР в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, с което на Н. О. Г. на основание чл. 183, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2, от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В подадената касационната жалба се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Посочва, че районния съд не е съобразил и възприел правилно изложената пред него фактическа обстановка.

В съдебното заседание касатора, редовно призован, се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Претендира разноски по делото. Представя писмени бележки, с които поддържа касационната жалба.

Ответникът, СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София – град, II – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Установено е, че на 15.03.2020г. около 01.50 часа в [населено място] жалбоподателят Н. Г. управлявал моторно превозно средство л.а „Фолксваген К.“, с ДК СА 5601 ТН, като се движел от [улица]към [улица]. Водачът се движел в насрещната лента за движение. Той бил спрял за проверка около № 28. На място пристигнал екип - св.Л. и св. Л., като свидетелят Л. установил водачът на превозното средство. Към момента на проверката жалбоподателят отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употреба на алкохол, както и отказал да извършване на проверка за употреба на наркотични вещества и/или техните аналози. Издаден бил талон за медицинско изследване, но жалбоподателят не дал кръв за изследване.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно- наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на Г. е ангажирана правилно, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Решението на въззивния съд е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми съгласно ЗАНН реквизити. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН са посочени нормите, които са нарушени от ЗДвП. Хипотезите на посочените за нарушени текстове от ЗДвП са доказани от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. Нарушителят е разбрал в извършването на какви нарушения е обвинен, поради което не е нарушено правото му на защита.

Доводите на жалбоподателя, залегнали в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН, респ. на НП и в този

смисъл, пропуск от страна на въззивния съд да изследва същите, настоящия касационен състав не споделя.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна съставите на нарушенията от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решението от 15.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8 състав по НАХД № 4997/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.